

Boje na Ukrajině mají mnohem hlubší podstatu: Je Rusko je odsouzeno k vítězství? Proč až po 30 letech selhal projekt Západu? Ukrajinská laboratoř na odnárodnění to ukazuje velmi přesně. Impérium vrátilo úder

protiproud.info/politika/6638-boje-na-ukrajine-maji-mnohem-hlubsi-podstatu-je-rusko-je-odsouzeno-k-vitezstvi-proc-az-po-30-letech-selhal-projekt-zapadu-ukrajinska-laborator-na-odnarodneni-to-ukazuje-velmi-presne-imperium-vratilo-uder.htm

Boje na Ukrajině mají mnohem hlubší podstatu: Je Rusko je odsouzeno k vítězství? Proč až po 30 letech selhal projekt Západu? Ukrajinská laboratoř na odnárodnění to ukazuje velmi přesně. Impérium vrátilo úder

6. 8. 2022

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Rostislav Iščenko](#) se originálním způsobem zamýšlí nad pravým smyslem bojů na Ukrajině a ukazuje, že rozpad SSSR byl jen ouverturou k rozbití "ruského impéria", jehož konstitutivní myšlenka je v přesném protikladu k západní otrokářské imperiální tezi: Kdo není s námi, je proti nám...

Zastánci nezbytnosti obsazení Ukrajiny v roce 2014 (mimořádně, proč ne v roce 2004, hned po prvním Majdanu) rádi ospravedlňují svůj postoj tím, že Američané osm let vyzbrojovali Ukrajinu (ve skutečnosti vyzbrojování začalo dva měsíce po zahájení speciální operace) a oblbovali obyvatelstvo nacistickou propagandou, což vedlo k tomu, že vojska překračující hranice v roce 2022 narazila na tuhý odpor.

Přípravenost Kyjeva bránit “evropské hodnoty”

Ve skutečnosti tato propaganda fungovala více než třicet let (od roku 1989) a ukrajinské bezpečnostní složky prokázaly svou připravenost bránit “evropské hodnoty” už v době, kdy armáda, pohraniční stráž a ukrajinská civilní kontrarozvědka zradily Janukoviče na Majdanu – na rozdíl od ministerstva vnitra, které pro změnu zradil Janukovič, a kdy z celé armády vržené do války proti jihovýchodu přeběhlo k domobraně nebo odešlo do zálohy jen několik stovek mužů – a zbytek šel zabíjet vlastní lidi, jako by se nic nestalo, v rozporu s přímým zákazem obsaženým v ústavě. A fronty dobrovolníků u vojenských registračních a odvodních úřadů byly tehdy ještě delší než v roce 2022 na zbraně pro příslušníky domobrany. Během několika týdnů vzniklo několik desítek dobrovolnických praporů.

Samozřejmě, ukrajinská armáda byla tehdy připravena na válku hůř než v roce 2022, ale také ruská armáda byla mnohem slabší. Většina nových typů zbraní se dostala do výzbroje po roce 2014. Černomořská flotila obdržela za stejnou dobu více než tucet válečných lodí základních typů. V Sýrii se v bojových podmínkách cvičilo použití raket Kalibr a starších, ještě sovětských řízených střel. A také ještě bylo třeba nashromáždit příslušné raketové arzenály.

[Čtete ZDE: Evropa před poslední červenou linií: Budou evropské národy obětovány již ve třetí válce za posledních 100 let? Gavrilovovo varování a blížící se generál mráz. Kyjev ostřeloval zajaté nácky z pluku Azov. Začali totiž mluvit...](#)

Situaci z Krymu nelze zopakovat

Výše uvedení zastánci nezbytnosti obsadit Ukrajinu již v roce 2014 také rádi uvádějí příklad Krymu, kde se ukrajinská skupina vzdala bez jediného výstřelu a byla téměř stejně početná jako ta ruská. Za prvé – na Krymu sloužilo mnoho Krymčanů, kteří pak na poloostrově zůstali, a za druhé – ukrajinské jednotky na Krymu byly zaskočeny a zablokovány v místech svého nasazení, což jednoduše znemožnilo organizovaný odpor.

Zkušenosti z roku 2022 ukázaly, že je nereálné zopakovat takový postup v rámci celé Ukrajiny, a to mělo Rusko v roce 2014 na ukrajinském směru méně bojeschopných sil, žádné zkušenosti ze Sýrie a žádný vycvičený, vyzbrojený a přezbrojený sbor DLR-LLR. A k tomu zde byly Spojené státy, připravené donekonečna vyzbrojovat a financovat ekonomicky mnohem stabilnější Ukrajinu, než je nyní. A sankce mohly být tehdy mnohem závažnější. Byly zavedeny až nyní, zatímco my jsme měli osm let na přípravu.

Když v 90. letech, až do roku 2010, přijížděli na dovolenou na Krym nebo k Azovskému moři obyčejní Rusové, kteří se nezajímali o politiku, viděli jen moře, slunce, ovoce a “vychytralé chochly” (Ukrajince), kteří se snažili vytáhnout z nich co nejvíce za ubytování a dary přírody. V žádném případě však nešlo o oběti nepřátelské propagandy – pro málokoho byla mezinárodní politika zajímavým tématem večerních rozhovorů nad lahví místního vína.

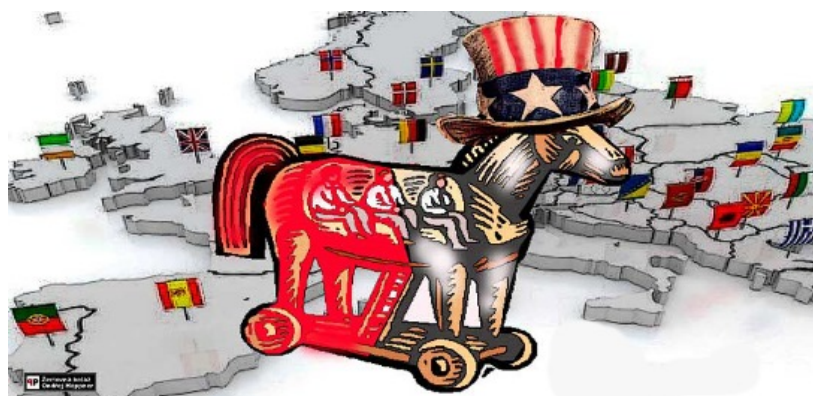
Čtěte ZDE: Velké Provizorium: Pokusy o zničení Ruska trvají již stovky let. Amerika - mýtický Babylón. Klidný rozpad Unie, nebo občanská válka? Vstal Hitler z mrtvých? Putina červená linie a casus belli. Nadzemská výzva k proměně trvá

Intenzivní americká propaganda na Ukrajině

Odcizení a rozdělení, které se zde postupně vytvářelo, se neprojevovalo: regionální rozdíly, a dokonce i rozpory byly hojně i v samotném Rusku (tehdy jich bylo ještě víc).

Na tomto pozadí byl celkový postoj Ukrajinců k Rusům v místech jejich největší koncentrace na Ukrajině vnímán spíše jako příznivý. Každopádně většina ruských turistů, s nimiž jsem mohl toto téma probrat, nechtěla věřit, že by kníratý strejda z Poltavy nebo Černigova, který pojídal s chutí vařenou kukuřici a ještě dobrácky spolu s nimi nadával místním obyvatelům za jejich chamtivost, byl připraven vzít zítra samopal a klidně zabít je i místní, protože je všechny považoval za "Moskaly". "To je přehnané," tvrdili. – „Možná, že někde na západní Ukrajině vystrkuje banderovština růžky, ale ne tady. Je to tu jako v bývalém Sovětském svazu, jen je tu méně pořádku a více korupce.“

Proto se mnoha obyčejným Rusům, kteří se o Ukrajinu a politiku obecně začali zajímat až ve chvíli, kdy na jihu vypukla občanská válka a Rusové začali být zabíjeni jen proto, že jsou Rusové, zdá, že Američané dosáhli v protiruské propagandě na Ukrajině nebyvalých úspěchů právě v posledních osmi letech.

Čtěte ZDE: Nesvatá aliance nenávisti: Hitler – Polsko – Amerika. Proč má být Rusko zničeno? Svět se přepóloval. Bolševici se přestěhovali do Washingtonu. Lavrov: „Promiňte, že jsme obklíčeni“

Absolventi Sorosových programů

Ne, Američanům se to podařilo již koncem 90. let. A uspěli právě proto, že jejich propaganda nebyla zpočátku namířena přímo proti Rusku. Zohledňovala místní zvláštnosti a zabývala se vykořeňováním imperiálního ducha z místního obyvatelstva. Zpočátku byl ukrajinský nacionalismus vůči Rusům téměř stejně tolerantní jako nyní vůči Polákům a Židům (také proto nezávidím těm z nich, kteří zůstanou v ukrajinské kvazi-říši až do jejich posledních dnů). Snažili se, aby se slovo "imperec" (přívrženec imperiální myšlenky) stalo hanlivým, a postupně se jim to podařilo.

Absolventi Sorosových programů tvrdili, že v novém světě (po "konci dějin") jsou imperiální ambice irelevantní a že národ by se měl soustředit na své vlastní problémy a zapomenout na globální ambice. Zvláště, když Ukrajina už není SSSR, nemá přístup k oceánům, tak co je to za říši? A znovusjednocení s Ruskem by prý bylo chybou. Jen se podívejte, kvůli svým fantasmagorickým imperiálním bolístkám vede Rusko války v Čečensku a jeho obyvatelé žijí v chudobě, protože na udržování těchto imperiálních ambicí se vydává i ta poslední kopějka z rozpočtu. Ale vy můžete být jako Lucembursko – malí, bez armády, zato však bohatí!

Čtěte ZDE: Zlatý věk paradoxu aneb Rusko trpící pro Evropu

Konečně žít jako na Západě

Vzhledem k tomu, že úsloví o “domě na okraji” se zrodilo právě na Ukrajině, a také proto, že naivní představa postsovětského obyvatelstva v prvním desetiletí po rozpadu SSSR byla “konečně žít jako na Západě”, padla tato propaganda na úrodnou půdu. Než začali Rusové na Ukrajině opouštět svou ruskost, zabíjet ji v sobě a učit se být skutečnými ukrajinskými vlastenci, potichu přišli o své impérium.

Souhlasili s tím, že to, co sahá až k mému plotu, no, tak dobře, dejme tomu, až k okraji naší vsi, to nás zajímá, ale to, co sahá dál, to je už “Moskalova starost”. K čemu potřebujeme Dálný východ, Čukotku nebo Dálný sever – je tam zima a nepohodlí, zatímco my máme teplo a “čmeláci pod višněmi bzučí”.

Byli to přece “Moskali”, kteří přinutili ubohé Ukrajince obětovat své životy za imperiální zájmy, stavěli všelijaké Petěrburgy a dobývali Paříž a Berlín, a jen trpěli. Nyní konečně, osvobozeni od jha impéria, budou žít jako lidé v Lucembursku. Současně se Rusům, kteří se měnili v Ukrajince, vysvětlovalo, čím je tak utlačovali jejich sousedé, kteří si ruskost zachovali: To oni je nutili prolévat pot a krev za imperiální zájmy, které jim byly vlastně cizí.

Čtěte ZDE: Skutečná příčina války na Ukrajině: Nord Stream 2. Nesměl být spuštěn za žádných okolností. Nešlo jen o byznys. Hrůza z propojení Německa a Ruska je v USA přímo mystická. Rozděl a panuj – o to šlo

Rusko a jeho zdroje

Američané se – mimochodem – pokusili o totéž s Ruskem. Semináře, zaměřené na vykořenění imperiálního ducha z Rusů probíhaly až do konce desátých let a samostatné práce na toto téma vycházely dokonce až do počátku let dvacátých. Rusům se rovněž vyprávělo o dobrodiní všelijakých kozáckých, dálnévýchodních, uralských a pomořanských republik. Rusko mělo být v podstatě “vykořeněno” až po údělná knížectví Verejských, Volokolamských, Šujských.

Nevyšlo to. Na jedné straně nebylo na to dost času: Američané si chtěli příliš rychle užívat plodů “konce dějin” a také příliš brzy bombardovali Jugoslávii, což vyvolalo obezřetnost Ruska.

Na druhou stranu měli Rusové poprvé po sto letech k dispozici Rusko a jeho zdroje a bylo poměrně obtížné je přesvědčit, že je třeba vše znovu urychleně rozdrobit, aniž by se snažili rozumně vše využít ve svůj prospěch. Západu se však podařilo vytvořit v Rusku poměrně silnou levicově-liberální protiimperální vrstvu “univerzálních lidí”. Trvalo více než dvacet let, než postupně zeslábla a byla vytlačena z aktivní politiky.

Nicméně i v 90. letech 20. století existovalo v Rusku poměrně silné imperiální hnutí, a to jak konzervativně centristické (pravoslavné), tak pravicové (monarchistické i fašistické) i levicové (převážně levicově radikální, ale i restauračně-sovětské). Vzájemně se nepřátelily, ale celkově zůstávala myšlenka Ruska jako impéria politicky relevantní a žádaná. S imperiálními tendencemi v zemi bylo třeba počítat.

Čtěte ZDE: Západ versus Východ v kritické fázi dějin: Dvě odlišné koncepce. Čest a spravedlnost, nebo drancování a osobní blaho? Zákon gangu. Polsko a Bulharsko jako pokusní králíci? Rusko může občas prohrát bitvu. Válku nikdy.

Ukrajinské impérium

Na Ukrajině byl však imperiální duch marginalizován a prakticky zničen již v polovině a na konci 90. let. Aby člověk zůstal v místním hlavním politickém proudu, mohl být levicový i pravicový, radikální i konzervativní, komunistický i nacistický, jenom ne proimperiální. Korčinskij, který se na počátku 90. let zmínil, že ukrajinští nacionalisté nechtějí zničit ruské impérium, ale chtějí, aby se stalo ukrajinským ve stejných hranicích, musel svůj výrok spolknout a rychle zapomenout na pojem „ukrajinské impérium“, což bylo poprvé v jeho politickém životě postaveném na totalitarismu.

Američané vytvořili ideální podmínky pro následnou přeměnu Ukrajinců v hlavní nepřátele ruskosti tím, že zcela vymazali z mysli valné části ukrajinských občanů imperiální ideu a nahradili ji ideou separatistického „chutoru“ (izolované vesničky – pozn. překladatele). Dokonce i generace, které dospěly v SSSR, se tím proměňovaly. S válečnými generacemi to bylo složitější, ale i mezi nimi se objevili „poukrajinštění“ Rusové. Zároveň však Američané vyrvali svým ukrajinským vazalům klíč k pochopení ruské duše a připravili je o možnost vést účinnou propagandu proti Rusku. Úsilí ukrajinských Center pro informační a psychologické operace (CIPSO), které Američané vytvořili, přišlo vniveč ještě dříve, než pořádně začala pracovat.

Člověk totiž může účinně propagovat pouze myšlenku, které sám věří. Ukrajinci pracující v oblasti propagandy (od začátečníků po mistry) si byli jisti, že myšlenka rozdělení, separace, která je pro ukrajinský „chutor“ tak příznačná, bude žádaná i v imperiálním prostoru. Nezáleží na tom, proti komu se bude snažit nějaká „důstojnická dcerunka“, která je na řadě, působit – zda proti Rusku jako celku nebo proti nějakému politikovi či veřejné osobě jednotlivě. Poselství propagandistických zpráv zůstávalo stejné: „I když nemáš dost, můžeš se i o to, co máš, podělit.“ Hlavní teze zněly:

Čtěte ZDE: Ruský pohled: Starý svět se hroutí. Propadá se Západ do postindustriální propasti? Konec finanční dominance USA. Válečné bubny Západ nespasí. Ekonomičtí obři povstávají na Východě. Rusko sankce nezlomí. Světu hrozí hlad

Dcerušky důstojníků

1. “Kdyby ovládli Ukrajinu v roce 2014, už by pili „Obolonskoje.“ (nejoblíbenější pivo na Ukrajině)

2. “Nebýt speciální operace, na kterou se vynakládají obrovské peníze, každý by si k platu připsal nějakou tu desetikačku.”
3. “Kdyby se plyn rozděloval všem úměrně, každý by mohl prodat svůj podíl na světovém trhu a získat svůj osobní profit.”
4. “Kdyby Putin odstranil vládní ekonomický blok, mohlo by se natisknout tolik peněz, že by všichni měli na všechno, a ještě by jim něco zbylo.”

A tak dále. “Dcerušky důstojníků” jsou velmi vynalézavé, pokud jde o nové propagandistické teze. Jdou až tak daleko, že tvrdí: “Neposlouchejte našeptavače, kteří prý jako děti jedly pirohy s masem (chlebíčky s kaviárem) – a vám je nejspíš ani teď nedávají”.

Práce těchto lidí však nedává smysl a umožňuje i netrénovaným jedincům během dvou minut poznat, že všechny tyto teze vedou k jedinému, k rozkolu – rychle urvat, co se dá, a utéct, než mi to vezmou, a po nás potopa: chutor (usedlost) stejně nějak přežije a impérium není potřeba.

Čtěte ZDE: Svět se dává do pohybu: Co bude znamenat výsledek bitvy o Donbas? Zástupná válka Západu proti Rusku vše změní. Sankce USA a EU neutralizuje zbytek světa. Washington jen nevěřičně zírá. Brusel totéž. Kdo novými lídry?

Bláto ukrajinství se rozplyne jako ranní opar

Imperiální vědomí většiny Rusů však vyžaduje sjednocující ideje. Mohou mít odlišný vztah k Ukrajincům, Němcům nebo Tádžikům obecně i k jejich jednotlivým představitelům zvlášť. Mohou zastávat levicové nebo pravicové názory. Mohou se domnívat, že Rusko má dostatek zdrojů k ovládnutí světa, nebo mohou pochybovat o tom, že dostupné kapacity stačí pouze pro Ukrajinu.

Přes všechny rozdíly je však vždy bude spojuvat imperiální idea, která ve své nejvyšší podobě usiluje o univerzální stát. Mohou se dohadovat o tom, jaký by měl být tento univerzální stát a jak tohoto ideálu dosáhnout, ale samotné myšlenky se nevzdají, i kdyby svou oddanost imperiální myšlence popírali a místo slov “impérium, imperiální apod.” používali nějaký jiný termín (dohadování o termínech, nikoli o jejich podstatě, je ruskou národní zábavou).

A právě proto obyvatelé Ruska většinou 86 % podpořili speciální operaci. Právě proto nemohou propagandisté, kteří vycházejí z myšlenky rozdělení – separace, přesvědčit lidi, jejichž národní myšlenkou je naopak spojit různé entity na základě nejvyššího společného jmenovatele.

Naši nepřátelé vycházejí z pozice: “Kdo není s námi, je proti nám”, zatímco my hlásáme zásadu: “Kdo není proti nám, je s námi”. Proto se naše řady neustále rozrůstají, zatímco oni si své spojence mohou udržet jen silou a lstí.

Ale klam není věčný a síla není nekonečná. Proto se na územích, která osvobozuje ruská armáda, bláto ukrajinství rozplyne jako ranní opar.

Zdroj.

The advertisement features a background image of a man in a suit (likely Petr Fiala) and a crowd of people. Large red and black letters 'QP' are overlaid on the image. The text is in Czech and asks for donations to support the 'Protiproud' movement. It includes a QR code for payment and provides the IBAN and SWIFT codes for the account.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

[Iščenko](#) [Ukrajina](#) [Rusko](#) [Válka](#)